Василь Вороновський - отець-екзорцист

Серія матеріалів

Василь Вороновський
КНИГА "НЕ БІЙСЯ. ТІЛЬКИ ВІР"

Народився у селі Яблунівка Буського району Львівської області. Отець Василь – ієромонах-студит, учень блаженного Миколая Чарнецького, один із найвідоміших в Україні священиків-екзорцистів УГКЦ, є людиною великої сили духа. Завдяки молитві й свідченню цього жертвенного священика тисячі вірних як у часи підпілля, так і після відродження Церкви ступили на шлях навернення і спасіння.

Глибоковіруючі люди у найскрутніші хвилини життя уповають на Бога

З кожним роком в Україні зростає кількість екстрасенсів, які запевняють, що можуть вилікувати будь-яку недугу. Що ви скажете про таких цілителів?
—Якби люди знали, яким чином ті „цілителі" лікують і які виникають наслідки, то ніколи б не звертались до них за допомогою. Християнин, який ходить «лікуватися» до таких людей, вступає в контакт з нечистою силою і таким чином зраджує Ісуса Христа і свою віру в нього. Спершу йдуть до слуг диявола шукати помочі, а потім, як не допомогло (і не допоможе), звертаються до священика, благаючи порятунку в Господа. Тоді треба довго перепрошувати Бога, щоб випросити в нього прощення, а навіть і оздоровлення, якщо Його така свята воля. Після сеансів люди ще й купують фотографії цілителів і навіть не здогадуються, що разом з ними приносять у дім злого духа.
Був ось такий випадок. Одного разу запросили мене вигнати нечистого з заводу, де виготовляли телевізори. Коїлось там щось недобре, поки я не очистив приміщення. А трапилось таке тому, що керівництво не дозволило одному екстрасенсу провести зустріч з людьми, аби їх загітувати. Той, у свою чергу, так відомстив. Тож уявіть тільки, з ким можете мати справу.
— Що повинні робити християни, щоб ворожбити їм не нашкодили?

Я вже не раз згадував, що найкращим захистом для віруючих людей проти слуг диявола є життя у Божій благодаті, тобто дотримування Божих заповідей, часте прийняття Святих Тайн і практика посту й молитви. І нехай люди нічого не бояться, бо без Божого допусту їм навіть волосок з голови не впаде. Ісус простив тим, які катували і розп'яли його, і молився за них словами „Отче, прости їм, бо не знають, що роблять" (Лк 23,34). Так само і ми повинні всім прощати, а Бог дасть нам за це нагороду, а, тих, які нам щось „поробили", буде карати. Бог справедливий суддя: за добро — нагороджує, а за зло—карає.

— Як злий дух опановує людиною, чи може він увійти в неї, коли у храмі читають молитви екзорцизму?

— На друге запитання відповім „ні" - не може увійти, бо люди моляться і зрікаються злого духа. А ось у буденному житті — може. Тому людина має жити за Божими законами і молитися, аби позбутись впливу диявола. Він же може навіть з'явитися в образі світлого янгола. Тоді спитайте „Хто ти", але він ніколи не дасть прямої відповіді. У такому випадку треба промовити: „Всяке дихання нехай хвалить Господа". А ще у жодному випадку навіть під час купання, не варто знімати натільний хрестик або медалик, бо він захищає людину від диявола.

— Як впізнати людину, одержиму нечистим духом?

— Переважно ця людина не виказує себе, бо коли злий дух опановує її тілом, вона нічого не пам'ятає. Іноді людиною кидає до землі, вона не усвідомлює, що діється. Пригадую, як у Яремчу під час читання молитви екзорцизму одна жінка з такою силою вдарила хреста, який я тримав у руці, що той відпетів десь на 2 метри. Жінка оздоровилася, але того , що сталось, не пам ятає.

— Що можуть означати галюцинації?

—Вони є різні—слухові, зорові, але думаю, що ні одна, ні друга не є добрими. Тому треба молитись і просити в Бога допомоги і зцілення. Знав одну молоду дівчину, яка порізала собі вени і потрапила у лікарню для психічно хворих. А перед тим вона разом із п'ятьма друзями у Великий піст грішила. У дівчини і товаришів якраз були галюцинації.

— Що робити, коли приходять злі думки?

— Насамперед, молитися. А ще придбайте собі книжку „Хресна дорога", прочитайте її і тоді роздумуйте над кожною стацією, над стражданнями Христа, який взяв гріхи наші на себе. Пам'ятайте про це.

— Чи можна молитись до непосвяченої ікони або образу із журналу?

— Образ зі журнапу, як і будь-яку ікону, можна (і навіть треба) посвятити. Вона має бути у рамці і висіти на стіні. Ікона —це є річ, яка наш розум возносить до Бога. Тому треба молитись до Господа, а не до ікони, і це головне.

— Як чинити, коли часто сняться померлі родичі і навіть розмовляють ?
—Дайте на Службу Божу, бо вони, очевидно, потребують молитви. Треба взяти покуту за визволення їхніх душ з чистилища. Зверніть увагу на сам сон, бо він навіть може бути досить реалістичним. Тут допоможуть молитви і ще раз молитви.
— Скільки часу після сповіді можна приступати до причастя? Чи можна дитині чи хворій людині перед Службою Божою і сповіддю хоч щось перехопити?
— Близько трьох тижнів, якщо не згрішили. Щодо їжі перед сповіддю, то дитині чи ослабленому недугою дозволяється випити чаю і з’ їсти шматочок хліба. Розумію, що не усім, особливо малим, можна довго голодувати. Головну ж увагу потрібно звертати на піст духовний. А ще не палити щонайменше годину перед сповіддю.
— Сьогодні навіть у нашому Буську активізували свою діяльність різноманітні секти. Ваша думка з цього приводу.
— Секти створені людьми під впливом злого духа. Це не є Божим ділом, бо секти ділять Церкву, а Ісус виразно сказав, що має бути одне стадо (пор.Ів.10,16). Сама назва „секти" походить від латинського слова звсегє, що у перекладі означає „розрізати на куски одне ціпе". Так і кожна секта відриває від Христової церкви якусь частину вірних, проголошуючи себе єдино правильною церквою, та ще й стверджує, що тільки їхні члени осягнуть спасіння. Сектанти вводять в оману людей своїми фальшивими навчаннями, заперечують правдиву науку Церкви про Святі Тайни, Пресвяту Богородицю, почитання ікон. На „Слава Ісусу Христу" відповідають «Добрий день» і звинувачують християн у тому, що ті, коли хрестяться, розпинають Христа. Той, хто вступив до секти, по суті шукає спасіння поза Спасителем, а істину—поза єдиним Учитепем.

-Насамкінець хочу сказати: дай Боже, аби всі, хто слухав (на знімку) і читав ці напутні слова,утвердилися у правдивій вірі в триєдиного Бога, а ті, заблукали і знайшли приманливий притулок у різних сектах, повернулися в лоно Святої Церкви Бо глибоко віруючі люди і в найскрутніші хвилини свого життя уповають на Бога.

ІРИНА ГАЄВСЬКА

P.S. Цікаву і повчальну книгу ієромонаха Студійного Уставу Василя Вороновського «Не бійся, тільки вір» можна придбати і в Буську, у кіоску духовної літератури при церкві св..Миколая.

«Воля народу» 2 квітня 2009 р №14(1927)

«ОДНОМУ БО ДАЄТЬСЯ СЛОВО МУДРОСТІ;… ІНШОМУ – СИЛА ТВОРИТИ ЧУДА…»

Минулих вихідних у буському храмі св.Миколая відбувалися надзвичайні події, адже Службу Божу і Святу Літургію відправляв наш земляк, ієромонах Студійського Уставу Василь Вороновський – людина великої сили духу, завдяки молитві якого тисячі вірних як в часи підпілля, так і після відродження Церкви ступили на шлях спасіння. А ще в суботу і неділю о.Василь читає у церкві молитви екзорцизму та зцілення.

Проти зла – молитвою і постом

Що таке екзорцизм? Це молитви на вигнання злого духа, затверджені церковною владою. Їх можуть відмовляти тільки ті священики, які мають на це дозвіл від єпископа. В іншому випадку той, хто виганяє злих духів, наражається на велику небезпеку. Про це мовиться у Діяннях апостолів, коли сини одного юдейського первосвященика бралися без дозволу заклинати диявола «Ісусом якого Павло проповідує», на що «злий дух озвався до них, кажучи: «Ісуса я знаю і Павла знаю: ви ж хто такі?» І наскочив на них той чоловік, в якому був злий дух, і перемігши їх, подужав так їх, що вони голі та поранені втекли з дому» (пор.Ді 19, 15-16), Отець Василь Вороновський отримав дозвіл читати екзорцизм у 1972 році. Відтоді його нарекли священиком, котрий виганяє злих духів – чи це з любові, а чи з вдячності отця так назвали християни, які звільнилися від підступів зла, гріха, хвороби. До львівського храму св.Архістратига Михаїла, де відправляє богослужіння о.Василь, їдуть зболені душею і тілом зі всіх усюд, і немає серед недужих поділу на православних і католиків, українців і не українців. Священик, наділений Господньою харизмом, горне під покров своїх цілющих молитов усіх, хто приймає помочі у Всевишнього. «…Одному бо дається слово мудрості; іншому - віра в тому ж Дусі; іншому – сила творити чуда…» (1Кор.12)

Дар зцілення

Отець Василь Вороновський розповідає, що вперше відчув Божий дар зцілення у 1961 році. На хуторі Фінна поблизу Крехова, що на Львівщині, одна жінка попросила його прочитати молитви над дитиною, яка вночі прокидалася і кричала. Хворому дитяті

допомогло, і відтоді до священика почали звертатися люди. Та він стверджує, що багато залежить не лише від того, хто читає молитви. Сама людина мусить мати сильну віру в Бога, сподіватися лише на нього.
Отець Василь може навести багато прикладів успішного екзорцизму. Під час молитов на вигнання злого Духа(за свідченням багатьох людей) траплялося навіть таке, що було чути різні нелюдські крики, ревіння і навіть звуки подібні на гавкіт чи кукурікання. «Та ці люди, одержимі злим духом, нічого не пам'ятають,- каже о.Василь, - але після проведення екзорцизму заспокоюються і отримують зцілення».
Без сумніву, нечисті духи бояться сили молитви о.Василя, який приходить в ім'я Боже до хворих і знедолених, безбоязно виганяючи диявола,зцілюючи різні людські недуги.
Дорога до церкви
Вона розпочалася з тих пір,коли мама брала маленького Василя за руку і йшла до святині.
Народився о.Василь Вороновський 6 травня 1929 року в **с. Гумниськ**о у родині селянина господаря. Сім'я Вороновських виховувала трьох синів ібула дуже побожною. "Коли ми були ще малими хлопцями, - згадує о.Василь, -матір брала мене за руку, а мого брата Юрія (згодом Юліана – Владику Самбірсько-Дрогобицької Єпархії УГКЦ – ред.) несла при грудях, і так ми завжди з батьками ходили до церкви. Кіньми їздили до Милятина, до Олеська на відпусти. У Милятині з 14 серпня 1755 року була чудотворна ікона роз'ятого Господа нашого Ісуса Христа".
У 1942 р. батьки послали Василя вчитися до Львівської духовної семінарії. Коли її закрили, то він навчався в університеті у Львові, на факультеті німецької філології. Згодом учителював. На священика висвячений у серпні 1959 року. Праця вчителя у сільській школі була поєднана із священичим служінням у підпіллі УГКЦ. Першу Службу Божу о.Василь Вороновський відправив у закритому храмі с. Куличкова Сокальського району в 1960 р. Згодом потаємно служив Святі Літургії у приватних будинках, їздив у села та міста Львівщини, Івано-Франківщини, Закарпаття, Дніпропетровщини, Терн опілля та Києва, прповідуючи Христову науку.
12 лютого 1970 р. о 19 год. під час богослужіння на хуторі Фінна Крехівської сільради (Жовківський р-н) його арештували більшовики і запроторили до в'язниці. Після ув'язнення о.Василь уже немав дозволу вчителювати. Єдина організація, куди його взяли на роботу (і то з допомогою греко-католицького священника Ярослава Тихого), була Львівська санепідемстанція. У цій установі працював дезінфектором – аж до пенсії. Але священицької справи не покидав ніколи: щонеділі (єдиний вихідний) у сільських церквах служив Святі Відправи. Другий арешт отця Василя – рівно

через 15 років після: того самого місяця, дня, о тій самій годині, тільки у Львові, на квартирі у хворої, яку сповідав.
Коли УГКЦ вийшла з підпілля, отець Василь Вороновський служив у церквах Львова: Преображення Господнього, св.Архістратига Михаїла.

«Богу дякуйте, а не мені…»
Кожного понеділка до храму св.Архістратига Михаїла, що знаходиться ,біля вул.Підвальної у Львові (на вул.В.Винниченка,22), приходять численні паломники з різних міст і сіл України.
Того благодатного дня він уділяє вірним Святі Тайни Покаяння і Пресвятої Євхаристії, відправляє Службу Божу, виголошує проповіді, читає молитви над хворими і екзорцизми на вигнання злого духа, молитви над вінчаними подружніми парами, які не мають дітей. Після молитов посвячує воду, олію, оцет, сіль, мак, а також різні релігійні предмети, наприклад, ікони, вервички, меда-лики, образочки тощо.
Тривають ці моління від дев'ятої години ранку аж до обіду, а дуже часто і довше. Приїжджають за духовною допомогою до о.Василя люди зі всієї України, а навіть з-поза її меж.
Під час читання молитов о.Василь завжди тримає у руці чудотворний хрест, з яким він проповідує Боже слово, зцілює недужих і виганяє злих духів. З цим хрестом він побував у Римі (Італія), Париж, Арсі й Паралеомані (Франція) та у місцях чудотворних об'явлень Матері Божої, у славному Лорді, що знаходиться на французькій землі. Цим хрестом торкався до чудотворних ікон і мощей святих.
Отець Василь завжди говорить людям, що вони повинні перепросити Бога за свої гріхи і так випросити в Нього ласки одужання. Перед цими молитвами слід піти до сповіді й щиро прийняти до свого серця Євхаристійного Ісуса.
Багато людей, які побували які побували на молитві о.Василя, пізніше приходять до нього, щоб подякувати йому за оздоровлення. Отець разом зними щиро радіє їхньому одужанню як тілесному, так і духовному, проте завжди говорить: «Богу дякуйте, а не мені, щоб і ви, подібно до сучасників Ісуса, повертались до своїх домівок» хвалячи і славлячи Бога «за ласку одужання»

Часопис Буського району «Воля народу» 26.03.2009. №13(1926) Ірина Гаєвська

З молитвою у серці
ХРЕСНА ДОРОГА-ДУХОВНЕ ЄДНАННЯ БОГА З ЛЮДЬМИ

Уже стало доброю традицією нашого славного земляка ієромонаха Студитського Уставу Василя Вороновського відправляти у Страсну п’ятницю Хресну дорогу у рідному селі Гумниська.
Керований Богом, щоб виконати наміри
Цього благословенного дня чекали як надбужанці, так прочани з різних куточків України, які приїхали сюди для того, щоб скласти спільну молитву Всевишньому та отримати зцілення від духовного наставника.
Історія християнства сповнена приголомшливих повістей про відомих служителів, які присвятили себе Богові на служіння. Бог через них робив великі справи. У цьому може переконатися кожен, хто отримав зцілення з молитов Василя Вороновського, Адже свій дар зцілення отець Василь відчув ще у 1961 році. Від тоді усе своє життя пов’язує з цим даром та служінню Богу.
Василь Вороновський – великої сили духу, людина завдяки якій тисячі віруючих отримують зцілення і стають на істиний шлях Бога. А допомагає їм у цьому молитва отця Василя, яка творить неймовірні чудеса.
Молитви, які Бог слухає
На церковному подвір’ї отець Василь розповідав віруючим про дивовижну силу молитви, яка зцілює людські недуги та допомагає жити у гармонії з Богом. У біблії ми читаємо: «Ні про що не тривожтесь, але завжди з будь-якими проханнями звериайтесь у молитвах і благаннях до Бога, виявляючи Йому також вдячність» (Филип’ян” 4:6).
Недаремно люди моляться до Бога в Ісусове ім’я, адже кожен з нас вірить у силу молитви. Але яка повинна бути сила віра у цю молитву? Отець Василь наводить цитату з Біблії: «…Нехай просять з вірою, анітрохи не сумніваючись, бо той, хто сумнівається, подібний до морської хвилі, яку вітер несе й кидає в різні боки. Ясна річ, така людина не повинна сподіватися ніби отримає щось від Бога» (Якова 1:6-7).
Хресна дорога - єднання Бога з людьми
Після проповіді Василь Вороновський почав відправляти Хресну Дорогу. Впродовж 14 зупинок духовні настоятелі розповідали про тернистий шлях Спасителя до гори Голгофи – від засудження Його Пилатом до розп’яття на хресті та поховання у гробі.
Завершувалася кожна духовна зупинка спільною християнською молитвою
«Отче наш...» та страсними піснями у виконанні хористів церкви.
Хресна дорога — це дорога єднан¬ня. Усі віруючі мусять мати єдність з Богом. Але кожен християнин мусить нести стовп зневаги, і кожен свого. «Якщо хтось хоче йти за мною, нехай зречеться самого себе, візьме свого стовпа мук і, несучи його день у день, постійно йде за мною. Бо хто хоче вря¬тувати свою душу, той її погубить. А хто погубить свою душу заради мене, той врятує її...»

(Луки 9:23-24).
Щоб отримати захист, шукайте Бога вже тепер, присвятивши своє життя Йому
По-перше, що таке «присвятити»? А, по-друге, як отримати захист у Бога? З цими короткими запитаннями звер¬таюсь до отця Василя Вороновського.
— Присвятити — це означає «відок¬ремити, приректи, призначити», відда¬ти себе чомусь без залишку. Віддати, не залишивши собі нічого. Саме такого присвячення вимагає від нас родина. І такого присвячення вимагає від нас Господь. Від нашої віри в Господа за¬лежить наше присвячення Йому. Коли ми приходимо до розуміння того, що все наше життя залежить від Бога, що найкращий план для нашого життя теж залежить від Господа, коли ми дізнає¬мося, що в Господа є якнайкращий план для нашого життя, тоді ми можемо присвятити себе Богові! Звичайно, для присвячення себе Богові потрібний акт волі. Це не про¬сто розумне рішення. Потрібний крок! Річ у тім, що ми знаходимося в умовах спокус і спокус з боку ворога душ людських. І через віру в нашого Госпо¬да ми отримаємо захист та зможемо розібратися в самих собі, зрозуміти, що нам потрібно, і зробити рішучий крок присвячення себе Богові!
Присвятити себе Богові можна вже тепер, адже це внутрішня справа і зна¬ють про це Бог і людина. Людина може так само працювати на звичайній ро¬боті, годувати сім'ю і тому подібне і бути повністю присвячена Богові. Якраз тому і написано: хто начальник, начальникуй, хто роздає — роздавай. Деколи бажання кинути все і почати робити «Божі» справи таке велике, що Богові доводиться пояснювати нам, чого Він насправді хоче, щоб ми буми там, де є, а те наше бажання Він квалі¬фікує, як утечу від труднощів.
Хресна дорога у Гумниських, яка проходить перед Великодним з отцем Василем, то є душевне зцілення для багатьох людей.

Роман Матвіюк, студент факультету журналістики ЛНУ ім .Ів. Франка «Вісті краю» (Буськ) №13(225) 08.04.2010

Розділ 3
Ревна молитва праведника має велику силу
1. Господи, Лікарю душ і тіл, помилуй нас!
Я ж, як вони хворували, надягав волося¬ницю, присмиряв постом мою душу і мо¬ливсь у моїм серці (Пс 35, 13).
Отець Василь Вороновський почав читати молит¬ви над хворими ще під час свого підпільного священичого служіння. Уперше він відчув цей Божий дар зцілення через декілька років після свого висвячен¬ня. Це чудо сталося 1961 року в с. Фійні на Львівщині.

Одного разу батьки дитини, яка вночі часто про¬кидалась і сильно кричала, попросили молодого ієрея Василя прочитати над нею молитви. Отець тепер з усмішкою згадує, як спершу навіть не знав, які мо¬литви треба читати у таких випадках. Ніяких кни¬жок він не мав, бо в той час було дуже небезпечно носити з собою якусь богослужбову літературу, а напам'ять молитов над хворими ще не знав, бо тільки недавно прийняв священичі свячення.
Тоді о. Богдан Репетило, ЧНІ порадив йому відпра¬вити Мале водосвяття, яке правиться на храмовий празник, і відчитати молитву до Матері Божої "Не-скверна, непорочна..." з Малого повечір'я.
Бог вислухав щирі молитви молодого священи¬ка. Хвора дитина була зцілена завдяки Божій благодаті й ревній молитві о. Василя. Радісна вістка про зцілення дитини швидко рознеслася по всьому Жовківському районі. В кожному селі знали про це чудо. Пригнічені горем люди почали приходити до о. Василя по допомогу і пораду, як до священика, через якого Бог зціляє не тільки з духовної, але й тілесної недуги. Багато хворих отримали велике по¬легшення, а часто навіть і одужання після молитов, які він над ними читав.
І пригадалися людям часи Ісуса Христа, коли зав¬дяки Його спасительній діяльності "криві ходили, прокажені очищалися, глухі чули, а вбогим пропо¬відувалась Добра Новина" (пор. Мт 11, 5).
"Коли я перебував у в'язниці в 1970 році, - згадує о. Василь, - я відвіз хворого на чорну хворобу сина одного кадебіста у с. Дору біля м. Яремча на Івано-Франківщині. Там ієромонах Студійського Уставу Мирон відчитував молитви над хворими, які були дуже помічними. Після смерті цього священика мені було доручено продовжити його цілительську місію"
Отець Василь, незважаючи на те, що завдяки Божій благодаті допомагає багатьом людям видужа¬ти з їхньої тілесної недуги, сам дуже часто хворіє, навіть переніс декілька складних операцій. Напевно, багато хто дивується, що через цього скромного ієромонаха Господь зсилає на багатьох людей такі численні ласки оздоровлення, а йому по¬силає недугу Часто люди запитують о. Василя, чому він не може зцілити себе самого, а він тільки відпо¬відає: "Я за себе ніколи не молюся. Прошу Бога за всіх людей. Господь дає мені фізичні терпіння, і я у_ всьому цілковито покладаюся на Божу волю".
Деякі з людей кажуть, що це помста диявола, однак, о. Василь заперечує: "Я багато хворів, та це не витівки злого духа, а допуст Божий. У пророцтві Ісаї написано, що слуга Божий має взяти на себе удари людей, які "ранами Його будуть вилікувані" (пор. Іс 53, 4-5)" І ми, послідовники Ісуса, повинні бути подібними до Нього, тобто нам слід узяти на себе недуги людей (пор. Мт 8, 17).
У книзі Йова сказано, що Господь допустив са¬тані зробити так,

щоб сини й дочки праведного Йова загинули, все стадо худоби пропало, а під кінець тіло праведника вкрилося лютою проказою. А Йов тер¬пеливо все зносив, кажучи: "Господь дав, Господь і взяв. Нехай ім'я Господнє буде благословенне"
Ми повинні вміти, подібно до правелного Нова, у терпіннях, недузі й нещастях добачати допуст Божий і вважати це випробуванням няціпї три"

2. МОЛИТВОЮ І ПОСТОМ виганяється злих духів
Пошли нам допомогу на гнобителя, бо марна людська допомога. З Богом учинимо ми подвиг, — Він наших гнобителів розтопче (Пс 60, 13-14).
У 1972 році дозвіл о. ігумена Никанора Дейнеги на читання екзорцизму підтвердив єпископ Василь Величковський, ЧНІ, потім митрополит Володимир Стернюк, а згодом і Мирослав Іван кардинал Люба-чівський.
Екзорцизм - це молитви на вигнання злого духа, затверджені церковною владою. їх можуть відмовляти тільки ті священики, які мають на це дозвіл від єпископа. Якщо би хтось зі священиків чи мирян без дозволу владики намагався виганяти злих духів, то наражав би себе на велику небезпеку
Про це мовиться у Діяннях апостолів, коли сини одного юдейського первосвященика хотіли без доз волу заклинати диявола "Ісусом, якого Павло проповідує", на що "злий дух озвався до них, кажучи: "Ісуса я знаю і Павла знаю; ви ж хто такі?" І наскочив на них той чоловік, в якому був злий дух, і перемігши їх, подужав так їх, що вони голі й поранені втекли з того дому" (пор. Ді 19, 15-16).
Отець Василь каже, що найчастіше злий дух з'являється у вигляді вогню. Про перше відчитування екзорцизму він розповідає так: "Приїхали до мене жителі смт Комарна Городоцького району, що на Львівщині. Там в одній хаті почав без причини з'являтися вогонь. Залили водою, а полум'я знову розгоряється. Коли мене попросили приїхати до села, то на стіні того будинку, в якому виникав вогонь, з'явилися слова. "Не кличте священика, бо я помщуся" Місцеві жителі дуже злякалися цих зловіщих слів.
Після приїзду до села я одразу оголосив у неділю в церкві, що протягом тижня буду проводити місії, щоб людей привернути до Бога. А коли я сказав, що в п'ятницю буду виганяти злого духа, то в четвер увечері до храму прийшли вінчатися шість подружніх пар, які жили на віру, — боялися, щоб диявол, якого виженуть з тої хати, не завітав до їхніх домівок. У п'ятницю я відправив водосвяття і прочитав екзорцизм включно зі заклинанням. Після цього вогонь вже більше у тій хаті не виникав безпричинно"
Іншим разом у с. Якторові Золочівського району на Львівщині диявол почав шаленіти також у вигляді вогню, загрожуючи життю двох малолітніх дітей. Одна дитина невідомо як опинилася на

стриху хати, який ззовні був замкнений, а друга - на городі у кукурудзі, обв'язана якимось волоссям. Батьки дітей попросили о. Василя відчитати екзорцизм. _Перед його приїздом диявол помстився господарям - підпалив на подвір'ї стодолу і стайню. Отець Василь розповідає про цей випадок так: "Коли я приїхав до села, то довідався, що батьки тих дітей були невінчані й тому не приймали Святих Тайн. Я спершу повінчав їх у церкві, а потім відправив у їхній хаті водосвяття, прочитав екзориизм включно з заклинанням і відтоді там все стало спокійно".

По всій околиці одразу пройшла чутка про успішність екзорцизму, який провів о. Василь, і вірні греко-католицької і православної конфесій прийшли з хоругвами на подвір'я, співаючи Богові подячні релі¬гійні пісні.

У с. Кобиволоках Теребовлянського району на Тернопільщині більше двох місяців злий дух прояв¬ляв свою силу через вогонь, спаливши на чотирьох обійстях підлогу, стрих. стіжок із сіном і паркан Пожежники приїжджали гасити вогонь, але нічого не допомагало, бо як тільки загасили вогонь на одному подвір'ї, то вже починало горіти на іншому. Тоді вони сказали, що більше не будуть приїжджати, хай хоч ціле село горить! А село було велике - 900 хат, і до того ж усі жителі були православними.

І знову не обійшлося без о. Василя. Після того, як він відчитав екзорцизм, у селі настав довгоочікуваний усіма спокій і всі вірні славили Бога й дякували Йому.

Отець Василь може навести багато прикладів успішного екзорцизму. Під час молитов на вигнання злого духа, як свідчить багато людей, траплялося навіть чути різні нелюдські крики й ревіння, а навіть звуки, подібні на гавкіт чи кукурікання.

"Де правда, - підтверджує о. Василь свідчення вірних, - деколи люди так кричать, що навіть не чути молитов, які я відчитую. Але після екзорцизму такі люди часто отримують зцілення. Якась жінка одного разу кричала протягом цілої Утрені, не даю чи мені спокійно відправляти Богослужіння, але коли я провів над нею екзорцизм, то вона відразу заспокоїлася і навіть казала пізніше, що нічого не пам'ятає з того, що виробляла в церкві".

Подібно як на Ісуса Христа нарікали злі духи у гадаринському краю, чому прийшов мучити їх перед часом (пор. Мт 8, 28), так, без сумніву, нечисті духи бояться сили ревної і щирої молитви о. Василя, який приходить в ім'я Боже до хворих і знедолених, безбоязно виганяючи диявола і зціляючи різні недуги нашого народу.

3. Львівська Витесда

А є в Єрусалимі при Овечих воротах купелеве місце, по-єврейському воно зветься Витесда, що має п'ять критих переходів.

Лежала в них сила недужих, сліпих, кривих, усохлих, які чекали, коли то зрушиться вода.., і хто, отже,... поринав по тому, як вода заколочувалася, то одужував, — хоч яка б там була його хвороба (їв 5, 1-4).
Кожного понеділка до храму св. Архистратига Михаїла, що знаходиться біля вул. Підвальної у Львові (по вул. В. Виниченка, 22), приходять численні паломники з різних міст і сіл України. Перед закритими дверима цього славного храму в 1989 році тисячі вірних греко-католиків, очолених відважними священиками УГКЦ, брали участь у перших греко-католицьких Богослужіннях усупереч заборонам і пильному нагляду органів КДБ. Тут і почалося відродження УГКЦ.
Щопонеділка саме до цієї церкви з Божого Провидіння люди, пригноблені на душі й тілі, приходять з вірою і надією на зцілення, аби вийти з нього відродженими на дусі, з радістю і полегшенням на душі, а навіть і оздоровленими. І все це завдяки благодаті Божій та ревним, молитвам ієромонаха Студита Василя Вороновського.
Того благодатного дня він уділяє вірним Святі Тайни Покаяння і Пресвятої Євхаристії, відправляє Службу Божу, виголошує проповіді, читає молитви над хворими і екзорцизми на вигнання злого духа, молитви над вінчаними подружніми парами, які з різних причин не мають дітей. Після молитов посвячує воду, олію, оцет, сіль, мак, а також різні релігійні предмети, наприклад, ікони, вервички, медалики, образочки тошо.
Тривають ці моління від дев'ятої години ранку аж до обіду, а дуже часто і довше. Приїжджають за духовною допомогою до о. Василя люди зі всієї України, а навіть з-поза її меж.
Під час читання молитов о. Василь завжди три¬має у руці чудотворний хрест, з яким він проповідує Боже слово, зціляє недужих і виганяє злих духів. З цим хрестом він побував у Римі (Італія), Парижі, Арсі й Паралеомані (Франція) та у місцях чудесних об'явлень Матері Божої, зокрема у славному Люрді, що знаходиться на французькій землі. Цим хрестом торкався до багатьох чудотворних ікон і мощей святих.
Отець Василь завжди говорить, що люди спершу мають перепросити Бога за свої гріхи, а тоді благати в Нього ласки видужання. Перед молитвами над хворими слід піти до сповіді й щиро прийняти до свого серця Євхаристійного Ісуса.
Люди повинні допомагати отцеві своєю вірою і молитвою, а він, молячись над ними, просить Ісуса: "Господи, Ти дві тисячі років тому ходив по землі й оздоровляв хворих, а нині в Пресвятій Євхаристії перебуваєш, зціли цих людей, які прийшли до Тебе з вірою і щиро благають оздоровлення".
Отець Василь говорить: "Я завжди прошу Господа помилувати і зцілити цих людей, подібно як ко¬лись Він оздоровляв сліпих,

глухих, німих, паралізованих і прокажених. Під час св. Літургії перед Євхаристійною жертвою я постійно, коли маю виголосити слова Ісуса "Пийте і їжте", звертаюся до нашого Божественного Спасителя зі словами: "Ісусе, поглянь, скільки прийшло сьогодні людей до Тебе з надією на оздоровлення. Змилосердися над ними і допоможи їм у їхніх немочах".
Ісус Христос, Який приходить до нас під видом хліба й вина, також тепер, як і колись під час Свого земного життя, оздоровляє тих, які прийшли до Нього з вірою у те, що якщо Він захоче, то може їх зцілити. А коли я промовляю слова: "Твоє від Твоїх", то згадую про тих людей, які прийшли до Лікаря людської немочі, і прошу Його: "Ісусе, це ж Твої, зціли їх".
Багато людей, які побували на молитвах о. Василя, згодом приходять до нього, щоб подякувати йому за оздоровлення. Отець разом з ними щиро радіє їхньому одужанню як тілесному, так і духовному, проте завжди наголошує: "Богу дякуйте, а не мені, щоб і ви, подібно до сучасників Ісуса, поверталися до своїх домівок "хвалячи і славлячи Бога" за ласку одужання".
Ієромонах Василь за свої молитви над хворими ніколи не бере від людей гроші, хіба якщо вони хочуть скласти добровільну пожертву на монастир або дати на Службу Божу як знак вдячності Господеві. Він часто нагадує вірним Христові слова: "Даром отримали, даром давайте" (Мт 10, 8).

Розділ 4 Недуга — допуст Божий

1. Християнський погляд на недугу

/ приносили до Нього всіх хворих на різні недуги, знеможених страждан¬ням, біснуватих, сновид, розслабле¬них, і Він оздоровлював їх (Мт 4, 24).
Кожна людина повинна пройти тернистий шлях недуги, щоб злучитися з Богом у дочасному житті, а згодом у вічності. Навряд чи жила на цьому світі людина, яка б на своєму шляху до Бога не мала якої-небудь недуги.
Невіруюча людина дуже часто тільки завдяки хворобі починає вірити в Бога і усвідомлювати, шо прогайнувала час, прагнучи матеріального добробу¬ту і насолод тіла, не думаючи при цьому про вічність.
Коли людина дивиться на життєві проблеми очи¬ма віри, то вона завжди уповає на Бога і просить в Нього допомоги. В недузі чи горі вона усвідомлює, що зможе знести будь-яку хворобу, бо Христос облегшить їй усі страждання, адже Він сказав: "Прийдіть до Мене всі втомлені й обтяжені, і Я облегшу вас" (Мт.11, 28). Віруюча людина знає, що за ті тер¬піння, які вона терпеливо зносить. Бог нагородить її у вічності, а нерідко вже і тут, на землі.
Якщо людина вірить, то навіть у недузі вона до¬віряє Богові, як

люблячому Батькові. Але тому, що їй іноді важко, то не раз вона молиться словами Ісуса,
/уповатимуть на Тебе, хто знає Твоє ім'я, бо Ти, о Госпо¬ди, не покидаєш тих, що Тебе шукають (Пс 9, II).
Який благав у Гетсиманському саду: "Отче, якщо мож¬ливо, нехай обмине мене ця чаша" (пор. Мт 26, 39). Ісус тричі просив Бога Отця, щоб обминула Його чаша терпінь, та після того, як Отець не виконав Його прохання, Він з радістю випив цю чашу страждань аж до останньої краплини.
Недуга — це "чаша", і свою віру та довіру Богові християнин виявляє тим, що не зневірюється. коли молитва не вислухана. Часто недуга сприяє зростові віри хворих людей, які зрозуміли, що Бог є люблячим Батьком не тільки тоді, коли зцілює з недуги, а й тоді, коли Він відвідує їх довготривалою хворобою.
Часто Бог не одразу вислуховує молитви віру¬чих людей, а навіть бувають випадки, коли здається, що Він зовсім їх не вислухав. Тому правдивий християнин повинен молитися словами Ісуса: "Нехай буде не моя, а Твоя воля" (пор. Лк 22. 42). Тоді людина, яка згодилася з Божою волею, відчує полегшення на душі, подібно до Ісуса, Якого перед страшними муками потішав ангел.
Люди повинні вірити, що коли щиро попросять в Господа допомоги, то Він їх вислухає, бо "все, чого проситимете в молитві з вірою, одержите" (Мт 21, 22). Молитися слід з сильною вірою, "без жодного вагання", як каже св. апостол Яків (пор. Як 1, 6).
Отож, віруюча людина у недузі спершу повинна звернутися за допомогою до Господа. Лікаря душ і тіл, а потім вже шукати допомоги у людей. Молитва сильніша від медицини, бо молитвою ми взиваємо до Всемогутнього Бога, випрошуючи у Нього зцілення.
Першою умовою, щоб молитва була вислухана, є примирення з Богом і ближніми. Людина повинна посповідатися, перепросити Бога за гріхи і надолу¬жити нанесену як моральну, так і матеріальну кривду ближньому.
У ТІНЬ ТВОЇХ КРИЛ ПРИБІГАЮ, ПОКИ НЕ МИНЕ ЛИХО. ДО БОГА ВСЕВИШНЬОГО ВЗИВАЮ, ЩО ЧИНИТЬ МЕНІ БЛАГО (ПС 57, 2-3).
Богом є внутрішній стан людини: вдячність Господеві за все і довіра до Нього.
Молитва — це передусім хвала і прослава Бога, яка відбувається у різний спосіб: люди моляться з простягненими до неба руками, навстоячки чи навколішках, співаючи псалми (слід тут сказати, що темою третини зі 150 псалмів є прослава Бога).
Сильнішим від особистої молитви є спільнотне моління. Св. Церква народилася в атмосфері спільної молитви. Отож, потрібно, щоб не тільки хворий молився, але і його найближчі родичі, які йому допо¬можуть йому тим, що приступлять до Святих Тайн і будуть молитись разом з ним, подібно як це було в перші віки християнства, коли первісні християни "однодушно перебували на

молитві" (пор. Ді 1, 14).
Християни повинні молитися з вдячністю, тому що як у Старому, так і в Новому Завітах подяка завжди була невід'ємною частиною молитви. Вірні не повинні нарікати, а вбачати в недузі засіб для очищення душі й зросту в досконалості.
Бог допускає недугу, бо не хоче смерті грішної людини, тому спонукає її до щирого розкаяння за свої гріхи. Дуже часто хвора людина тільки після довгих митарств по лікарях згадує про Бога, Який є Лікарем над лікарями, і звертається до Нього, як до останньої надії на порятунок. У св. Євангелії розповідається про жінку, яка 12 років хворіла на крово¬течу. Розтративши весь свій маєток на різних лікарів і шарлатанів, вона з великою вірою врешті-решт звернулася до Ісуса і видужала (пор. Мк 5, 25-34). Отож, якби не хвороба, то багато хто, подібно до кровоточивої жінки, так би й не згадав про Бога і не прийшов до Нього, розминувшись таким чином з найважливішою метою свого життя на землі — спасінням своєї душі й здобуттям вічного шастя.
Спаси народ Твій і благослови Твою спадщину (Пс 28, 9).
2. Молитва сильніша від медицини
(інтерв'ю з о. Василем Вороновським)
Бережи мене, о Боже, бо я до Тебе прибігаю. Я кажу Господеві: "Ти — мій Господь, добро моє; немає нічого над Тебе (Пс 16, 1-2).
Багато людей приходить до Вас на молитви вже після операції, часто невдало зробленої, благаючи порятунку. На Вашу думку, до священика слід звертатися до чи після операції?
Бог робить чуда, тому я не радив би відразу звертатися до хірурга. Якщо це ракова пухлина, то після операції вона може не зникнути, а, навпаки, ще більше прогресувати. А так, може, якраз Господь, вислухавши молитви, зробить чудо і людина стане здоровою. Якось до мене прийшла одна жінка, яка мала злоякісну пухлину на грудях. Я помолився над нею і порадив їй натирати хворе місце свяченою водою та олією. Через якийсь час пухлина зникла.
А інша жінка хворіла на дуже складну форму раку і вже навіть не могла підвестися з ліжка. Я відчитав молитви над нею і уділив їй св. Тайну Оливопомазання. Через місяць вона прийшла до мене цілком здорова.
Отож, добре, аби люди знали, що молитва таки сильніша від медицини. Не кажу, що медицина не потрібна, але вона не є всесильна, а тільки один Бог всемогутній.
Люди вважають, що епілепсія — це диявольське діло. Чи Ви з цим погоджуєтеся?
Я думаю, що епілепсія або, як в народі кажуть, "чорна хвороба" в більшості випадків є страшною недугою, а не наслідком діяння злого духа. Наведу такий приклад: одна дівчина під час війни була важко поранена в голову. Пізніше вона, відчувши покликання до монашого життя, вступила в монастир сестер Студиток, але

невдовзі захворіла на "чорну хворобу". Монахиня приходила до мене на молитви 12 разів, після чого ця недуга від неї все ж таки відступила і тепер вона цілком здорова.
Отож, я думаю, що епілепсію рідко коли можна вважати диявольським ділом, а часто вона є наслідком великого переляку або важкої фізичної травми.
Я знаю один випадок, коли п'яний батько прийшов пізно додому, а його маленький син вже спав. Він з люті побив дитину так, що вона з того переляку захворіла на цю страшну недугу. Після довгих молитов хлопчик завдяки Божій благодаті став здоровим.
Багато з хворих на епілепсію довго й безперервно молилися за своє оздоровлення і Бог вислухав їхні молитви. Лікарі у цьому випадку безсилі, бо вони не можуть вилікувати "чорної хвороби", а після щирої молитви багато хто звільнився від цієї недуги.
Чи траплялися у Вашій священичій практиці випадки, коли якась дитина почала говорити після того, як Ви прочитали над нею молитви?
Якось привела до мене одна жінка дитину, яка мала вже шість років, але ще не говорила. Я відчитав над дитиною молитви і помастив їй свяченою олією горло й уста, а коли вона вибігла в коридор, то я чув, як вона вже щось говорила до мами!
А всі думали, що дитина вже ніколи не буде розмовляти. Мама з радості аж заплакала і дотепер дякує Богові за те, що Він змилосердився над її дитиною.
Чи пам'ятаєте ще якісь оздоровлення, які люди отримали після Ваших молитов?
Так, пригадую собі, як приїжджала до мене одна жінка з Борислава й жалілася на те, що вже не спить три місяці й лікарі нічого не можуть їй зарадити. Я прочитав над нею молитви і казав пити свячену воду. І був дуже радий, коли вона через якийсь час прийшла і сказала, що вже не має безсоння і добре спить.
Деколи люди приводили до мене на молитви психічнохворих, а пізніше говорили мені про їхнє цілковите видужання.
Часто подружня пара, яка була вінчана, є бездітною. Чи Ви мали якісь позитивні випадки, коли Бог благословив пудругів потомством після Ваших молитов?
Я дуже добре знаю одну подружню пару, над якою я читав молитви. Зараз ці пудруги є щасливими батьками - Бог дав їм двох здорових дітей.
До мене часто звертаються за допомогою бездітні подружні пари і Господь вислуховує наші спільні молитви, благословляючи їхній шлюб діточками.
На жаль, нерідко молоді пудруги, які не можуть мати дітей, зневірившись, починають ходити по різних лікарях і ворожбитах, які беруть з них великі гроші, але нічого не допомагають. Я впевнений, що подружжя повинне спершу звернутися за

допомогою до Бога, Який є дателем життя.
Чи були випадки, коли люди позбавлялися алкогольної залежності завдяки Вашим молитвам?
Так, дуже багато. Наведу один приклад, який мені запам'ятався з багатьох інших. Один чоловік дуже пив, а потім покинув дружину і почав жити з іншою жінкою. Після того прийшла до мене його дружина зі сльозами на очах і каже, що син погрожує кинутися з п'ятого поверху, якщо батько не повернеться додому.
Я пішов до того чоловіка і сказав йому, що дитина хоче самогубством закінчити життя, а дружина, якби таке сталося, то навіть може й збожеволіти. Потім я над ним довго молився і Божа благодать зійшла на нього. Він щиро розкаявся, посповідався і повернувся до своєї дружини. Справді сталося чудо:
цей чоловік позбувся алкогольного узалежнення і тепер веде порядне християнське життя.
Знаємо, що до Ісуса приходили не тільки хворі, але також люди з лихими намірами, наприклад, фарисеї і книжники, і Він їх викривав. Чи й до Вас приходили на молитви люди з наміром пошкодити Вам або вірним?
Нерідко до храму приходять люди, щоб просто послухати чи подивитися. Коли я читаю над вірними молитви і бачу, що дехто навіть не перехреститься, то вже здогадуюся, що прийшов безбожник.
Я мирування завжди роблю пальцем, а не помазком , то мене аж заколе в палець. Я тоді запитую у тої людини, чи ходила вона до сповіді, а тоді чую відповідь, що не сповідається, бо священики з важливих причин не дають їй розгрішення. Отож, коли людина не перебуває в ласці Божій, то мені якась невидима сила дає про це знати тим, що мене різко заколе в палець.
Траплялися випадки, коли чаклуни і ворожбити намагалися мені пошкодити в самому храмі, але їхнє лихе діло не мало довготривалих наслідків.
Одного дня я молився над хворими перед відкритими Царськими дверима, але під час молитви якийсь священик їх закрив. Однак я не звернув на це уваги і продовжував молитися. Несподівано мене охопила дуже висока температура (до 40 ° С). Згодом після довгих молитов вона так різко впала, як і піднялася. Правдоподібно це було ділом когось із тих ворожбитів, які були присутні в той час у храмі.
З тих пір я завжди перед читанням молитов відкриваю Царські двері, а тоді молюся над хворими, бо так собі краще усвідомлюю і сильніше вірю, що Ісус, Який невидимо присутній в Пресвятій Євхаристії, захищає мене від будь-якого ворожого впливу.

Розділ 5

Відрікаюся сатани!
1. Що таке екзорцизм?
Ім'ям Моїм виганятимуть бісів (Мк 16, 17).
Сатана (у перекладі з гр. diabolos - наклепник, а з євр. satan - противник) - є втіленим злом, против¬ником спасительного Божого задуму, який напастує і спокушає людей до зла. І хоча Ісус Христос Своєю спасительною смертю і воскресінням знищив владу диявола і "смертю смерть подолав", все ж таки остаточна перемога над ним відбудеться щойно при другому приході на землю Божественного Спасителя. Разом з дияволом буде переможений і його слуга -антихрист.
Людина приходить на цей світ у первородному гріхові, тобто у владі диявола, тому під час св. Хрещення священик читає екзорцизм, т. зв. молитву заборони, що починається такими словами: "Забороняє тобі, дияволе, Господь...", а катехумен (доросла особа, яку охрещують - прим, ред.) або хресні батьки в імені немовляти заявляють: "Відрікаюся сатани, і всіх діл його, і всіх ангелів його, і всього служіння його, і всієї гордині його". Однак є християни, які згодом потребу¬ють повторних молитов екзорцизму, тому що їх на якийсь спосіб знову опанував злий дух.
Екзорцизм - це молитва в ім'я Ісуса Христа на вигнання злого духа. Часто трапляється, що диявол опановує людину, яка своїм грішним життям дозволила йому гнобити її на душі та тілі й запанувати над нею. Трапляється, що жертвою диявола стяє невинна людина, інколи навіть немовля. Богослови називають це "таємницею зла". У цьому поневоленні сатані дуже часто допомагають його слуги - ворожбити, екстрасенси та ін. Вийти з цього гнітючого стану людині може допомогти тільки сам Бог, Який звичайно чинить це через екзорциста.
Диявол входить у душу кожної людини шляхом важкого гріха, який вона вчинила Однак завдяки св. Сповіді й св. Причастю людина отримує освячуючу Божу благодать, яка виганяє злого духа з її душі.
Під час кожної сповіді священик, даючи розгрішення каянникові, говорить: "Іди у мирі й не гріши більше". Цими словами він попереджає його, згідно зі св. Євангелієм, що йому може статися щось гірше, якщо буде продовжувати грішити.
Слово "гірше" означає цілковите узалежнення людини від диявола, який вже більше не дає їй роз¬каятися у гріхах і спасти свою душу. Прикладом та¬кого узалежнення є ворожбити, котрі ніколи щиро не сповідаються і тим самим грішать проти Святого Духа. А для таких людей небо, на жаль, закрите, бо Ісус сказав, що "гріх проти Святого Духа не проститься ні в цьому світі, ні на тому" (пор. Мт 12, 32).
Бувають такі виняткові випадки, коли людину, яка вже позбулася важких гріхів і часто приймає св. Причастя, диявол продовжує

мучити, тобто він ще не вийшов з її тіла. У такому випадку екзорцистові потрібно неодноразово читати молитви на вигнання злого духа.
Після того, як диявол вийде з тіла людини, вона повинна намагатися постійно жити у Божій благодаті, часто приступати до Святих Тайн, дотримуватися заповідей Божих, і тоді він не зможе знову запанувати над її душею і тілом.
До відчитання екзорцизму треба приступати обережно, тому що бувають випадки, коли людина є психічнохворою і тоді їй слід звернутися до лікаря-психіатра за допомогою. Однак перш, ніж посилати таку людину до психіатра, необхідно переконатися, чи вона справді не опанована злим духом.
Якщо ж це не хвороба, а опанування дияволом, то така людина дивно реагує на свячену воду, посвя¬чені релігійні предмети, наприклад, хрестик, медалик тощо. Часто такій людині, згідно зі словами відомого екзорциста о. Габріеля Аморта, якась невидима сила перешкоджає зайти до храму, вона умліває, безнастанно позіхає або впадає у надто велике розсіяння, несамовито кричить різними голосами, качається по землі або навіть хулить Бога. Іншими симптомами навіженості людини є важка недуга, подружня зрада у сім'ї, де завжди панувала сімейна злагода, несподі¬вана зміна характеру, постійне невезіння тощо.
Часто запитуємо себе, чому демон хоче жити в тілі людини, коли його місце в пеклі? Диявол заздрить людині, яка має відкриту дорогу до Божого Царства і може його успадкувати, ставши дитиною Божою. А він вже цього вічного щастя позбавлений, тому спокушає людину, щоб і вона пішла разом з ним на вічне прокляття.
Деякі злі духи "спеціалізуються" на пристрастях і гріхах, спокушаючи до них людину. Коли гріх стає звичкою, то він вже є пороком. У своїх духовних творах Отці Церкви, зокрема святі Єфрем Сирійський та Іван Ліствичник, згадують про вісім злих духів пристрастей: черевоугодництва, розпусти, грошолюбства, гніву, суму, нудьги, марнославства й гордості.
У св. Євангелії мовиться, що диявол любить, немов у своєму домі, жити в людині. Коли демона вигнати звідти, він намагається, згідно зі словами Ісуса
Христа, повернутися назад: "А коли дух нечистий вийде з чоловіка, то блукає по місцях безводних, шукаючи спочинку, та не знаходить. Тоді промовляє: "Повернусь у дім свій, звідки я вийшов" (Мт 12, 43-44).
Ці слова, що диявол може повернутися і зробити стан людини ще гіршим, ніж попередній, наш Спа¬ситель не казав для того, щоб у нас вселити страх перед могутністю диявола, але щоб нас закликати до постійного чування над своїм домом, тобто душею. Подібно як добрий господар ставить залізні грати на вікна свого

дому, не даючи злодієві вдертися до нього, так і добрий християнин повинен бути свідомий того, що йому слід щільно закрити вікна й двері своєї душі перед небажаними гостями. Це означає, що людина повинна постійно перебувати у Божій благодаті, яка не дозволяє дияволові знову запанувати над нею.

2. Противтеся дияволові, сильні вірою
(інтерв'ю з о. Василем Вороновським)
Коріться, отже, Богові, противтеся дияволові, і він утече від вас (Як 4, 7).
Чи люди можуть бачити диявола?
Диявол є духом, який, однак, інколи може набувати видимого образу, тобто його можна бачити або чути, але зазвичай це зорові чи слухові галюцинації. Навіть у тих хатах, де сатана палив різні речі, то люди бачили тільки вогонь.
Однак у моїй священичій практиці траплялися випадки, коли одна дівчина оніміла від того, що побачила під час вечірки злого духа, а коли я посвячував одну хату, то один хлопчик казав, що бачив диявола. який втікав з кута в кут від свяченої води. Якщо у хаті коїться щось дивне, то причиною цього є діяння злого духа?
Коли люди бояться і не можуть спати в хаті, бо чують якісь незрозумілі стукоти, і навіть здається їм, що хтось ходить по кімнаті чи говорить, то це однозначно діло злого духа, особливо, якщо без при¬чини падають якісь предмети чи починає щось го¬ріти. Слід завжди пам'ятати, що добра сила не лякає людину, а спонукає її до добра.
Як позбутися страху, який навів на людину диявол?
Така людина повинна перш за все посповідатися і запричащатися, а також обмитися свяченою водою. Бажано покликати священика, щоб він посвятив хату свяченою водою і олією.
Диявол втікає від свяченої води, кадила і екзорцизму, яким священик його заклинає.. Він також боїться посвячених релігійних предметів, але найбільше його лякає посвячений хрест. На Вечірні ми співаємо: "Як непереможну зброю дав Ти нам, Христе, Свій хрест; ним перемагаємо ми підступи ворожі. Маючи завжди на допомогу хрест Твій, Христе, легко розриваємо сіті ворожі" (з четвертого голосу в четвер на Вечірні — прим. ред.).
Немає нічого дивного, коли диявол опановує грішну людину, але кажуть, що його слуги навіть віруючій людині, яка ходить щодня до св. Причастя, можуть "поро¬бити" на смерть. Що Ви про це думаєте?
Я не зовсім погоджуюся з цими думками. Якщо таке трапляється з практикуючим християнином, то причиною цього може бути його слабка віра чи погана св. Сповідь, тобто затаєння ним в останній або в одній з попередніх сповідей якогось важкого гріха.
Я часто раджу людям, які мають таке горе у родині, посповідатися

з цілого життя і запричащатися. Потім вони повинні впродовж дев'яти днів кропити
хату свяченою водою і висипати свяченою сіллю хрестик під порогом.
Злий дух боїться свяченої солі. Навіть у Старому Завіті є згадка про пророка Єлисея, який завдяки солі зробив отруйну воду здоровою, відігнавши диявола і припинивши його злодіяння, кажучи: "Не буде смерті, ні неврожаю" (пор. 2 Цар 2, 19-22).
Чи екзорцист повинен постити перед екзорцизмом?
У Діяннях апостолів, де йде мова про покладання рук на Варнаву і Савла, згадується: "Тоді вони, попостивши й помолившись, поклали на них руки і відпустили" (Ді 13, 3). Сьогодні перед рукоположениям кандидата на диякона, священика чи єпископа святителі, наслідуючи апостолів, постять і моляться.
Екзорцист також постить і молиться перед вигнанням диявола, благаючи в Духа Святого, щоб че¬рез нього Він зійшов на одержиму людину і звільнив її від диявольського гніту. Але піст екзорциста відрізняється від звичайного посту, коли за приписами св. Церкви люди не вживають м'яса чи набілу. Екзорцист постить голодуванням, тобто нічого не їсть того дня, коли має виганяти біса.
А що би сталося, якби Ви читали екзорцизм після того, як попоїли?
Ситий священик не може читати екзорцизму, бо існує небезпека, що диявол йому нашкодить. Злому духові легше помститися екзорцисту, який не постить перед молитвами на вигнання диявола, бо тим самим священик не перебуває у сильному молитовному настрої.
Я мав один випадок, коли диявол мені нашкодив, то тепер боюся так робити. Одна дівчина разом з друзями святкувала Новий рік. Я вже повечеряв і ліг спати, а тут прийшли її друзі до мене, щоб я рятував її: танцювала, побачила біса і від переляку оніміла. Узявши зі собою Найсвятіші Тайни, я поїхав до тої дівчини. Відправив водосвяття у хаті, прочитав екзорцизм і дівчина заговорила. Потім вона поспо¬відалася і я дав їй св. Причастя. Повернувся я додому десь близько першої години ночі. Зранку прокинувся, хочу говорити, а звуку немає. Дух німоти вийшов з тої дівчини і перейшов на мене.
Після довгих молитов диявол все ж таки відсту¬пив від мене, але відтоді я постановив ніколи більше не читати екзорцизму після того, як поїм.
Деякі священики кажуть, що хворі люди повинні строго постити перед тим, як над ними читатимуть екзорцизм. Чи Ви також так вважаєте?
Так, бо молитвою та постом людина тісно пов'язана з Богом і відповідно відкрита на дію Духа Свя¬того. Однак я вважаю, що на противагу екзорцистам недужі люди повинні лише годину постити

перед цими молитвами.
Ви не боїтеся, коли йдете виганяти диявола?
Я завжди беру на груди Найсвятіші Тайни, коли йду читати заклинальні молитви. Якшо зі мною Ісус Христос, то я нічого не боюся. Проте диявол мені все ж таки декілька разів помстився. Розповім про один випадок.
Це трапилося у Львові декілька років тому, коли-Я їхав до смт. Комарна виганяти злого духа. Як тільки я підійшов до автомобіля, то вмить розлетілося на дрібні друзки заднє скло, потім ввімкнулася сигналізація, яку шофер ніяк не міг вимкнути. Сирена не вмовкала від монастиря отців Студитів аж до собору св. Юра. Такі мені злий дух робив перешкоди, щоб я злякався його і не їхав до того селища. Все ж таки я туди поїхав і успішно прочитав там екзорцизм.
Хочу додати, що диявол своєю помстою не має .змоги завдати людині духовної шкоди без її на це
згоди, але він може помститися. завдавши їй матеріальних втрат, подібно як нашкодили злі духи жителям гадаринського краю, затопивши у морі їхнє стадо свиней (пор. Мт 8. 28-32).
Господь іноді допускає злому духові нанести людині матеріальних збитків, щоб таким чином вона зростала у вірі, не нарікаючи і не впадаючи у розпуку.
Чи самогубство є діянням злого духа?
Я думаю, що в багатьох випадках до вчинення самогубства людину намовляє диявол. Для прикладу розповім про такий випадок. Одного разу в с. Східниці неподалік м. Дрогобича на Львівщині масони проводили з'їзд членів своєї організації і після них там запанував злий дух, який намовляв жителів села до самогубства. За короткий період часу закінчили життя самогубством через повішання близько 50 осіб. На прохання жителів села я відчитав екзорцизм, відправив водосвяття і організував великий молитовний похід по усій місцевості. Після цих спільних молитов з людьми, дякувати Богові, кількість самогубців значно зменшилася.
Наведу ще один приклад. Чув я від одного священика, що побожна дочка одного алкоголіка щиро молилася за визволення батька від алкогольного узалежнення. І диявол тій дівчині помстився тим, що намовляв її до самогубства. Вона вже була готова це зробити, але від цього вчинку її врятувала молитва на вервичці, яку в той час відмовляли її рідні й друзі. Завдяки великій силі ревної молитви дух самогубства покинув цю дівчину.
Хочу сказати, що деякі випадки самогубства не є наслідком діяння диявола, але їхньою причиною стала психічна недуга. .Якщо лікар-психіатр підтверджує душевну неврівноваженість самогубця, то Католицька Церква дозволяє провести церковний похорон.

3. Хитрість князя світу ЦЬОГО

(інтерв'ю з о. Василем Вороновським)

"ЧУВАЙТЕ! ПРОТИВНИК ВАШ, ДИЯВОЛ, ХО¬ДИТЬ НАВКОЛО ВАС, ЯК ЛЕВ РЕВУЧИЙ, ШУКА¬ЮЧИ, КОГО Б ПОЖЕРТИ " (1 ПТ 5, 8).

Останнім часом в Україні з'явилось багато т. зв. цілителів, екстрасенсів, які запевнюють, що можуть ви¬лікувати будь-яку недугу. Чи Ви згідні з тим, що вони є слугами диявола?

Якби люди знали, яким чином ті "цілителі" ліку¬ють і які з того виникають лихі наслідки, то ніколи б не звертались до них за допомогою. Часто після їхніх т. зв. лікувальних сеансів людина виліковується від однієї недуги, а захворює на іншу, адже хворий орган тіла забирає енергію від здорового. Після таких "ліку¬вань" багато людей отримують великі психічні роз¬лади. Про таких самозванців-цілителів опублікова¬на обширна стаття у часописі "Місіонар" (ч. 7-8за 2003 р. — прим. ред.).

Християнин, який ходить "лікуватися" до різних цілителів чи екстрасенсів, вступає в контакт з нечис¬тою силою і таким чином зраджує Ісуса Христа і свою віру в Нього. Коли я почув, що в нас вже є " якийсь турок Ілхам, який ніби виліковує будь-яку хворобу, то сказав людям: "Ідете лікуватися до пога¬нина, який пов'язаний з дияволом, то які ви після того християни?".

Спершу люди йдуть до слуг диявола шукати по¬мочі, а потім, коли не допомогло, то звертаються до священика, благаючи порятунку в Господа. Потім такі люди повинні довго перепрошувати Бога, щоб випросити в Нього прощення і навіть оздоровлення, якщо Його на те свята воля.

Після тих сеансів люди купують фотографії самозваних цілителів і навіть не здогадуються, що разом з ними приносять собі додому злого духа. Вони думають, що екстрасенси чи ворожбити допоможуть їм оздоровитися. А це зовсім не так і для прикладу розкажу про такий випадок.

Зі мною працювала в санепідемстанції одна жінка. До її сусідки, яка не могла ходити, приїхав якийсь екстрасенс з Києва, який дійсно зробив "чудо": жінка два тижні ходила, навіть не спираючись на костур. Однак через якийсь час після того "лікування" вона вже навіть з ліжка не могла піднятися.

_Диявол зробить якесь чудо на тиждень-два, хай навіть і на місяць, щоб заманити людину в свої те¬нета. Але пізніше та людина, яка шукала у злого духа зцілення, важко хворіє на ще гіршу недугу.

Св. Церква забороняє вірним ходити до всіляких екстрасенсів і ворожбитів. Ще в Старому Завіті Бог через пророка Ісаю об'явив Своєму народові: "Я обертаю на ніщо знаки віщунів, ворожбитів збиваю з пантелику" (Іс 44, 25).

Кажуть, що екстрасенси, які є звичайними миря¬нами, а деякі з

них навіть нехристиянами, посвячують воду. Чи Ви чули про таке явище?
Так, я чув про це і намагаюсь постійно людям нагадувати, що на таку воду не зійшла Божа благо¬дать, гірше того, вона стає знаряддям диявола. Я рад¬жу вірним не користуватися тією водою, яку посвя¬чував не священик, бо вона принесе тільки шкоду.
Знаємо таких цілителів, які моляться, мають у хаті ікони та образи, скеровують людей до сповіді, навіть грошей не беруть за свої послуги, а все ж таки викли¬кають підозру своїми діями. Що Ви про це думаєте?
, Декотрим священикам, богопосвяченим особам і також мирянам Господь дає ласку зцілювати хво р_их. Однак усі вони повинні виконувати слова Ісуса Христа, Який сказав, що-все, що даром отримали, слід даром і віддавати. Коли людина зловживає Бо¬жими дарами, то їх Господь від неї відбирає. І тоді дуже часто вона переходить з рядів Божих посеред¬ників у ряди слуг диявола, починаючи займатися "білою" або "чорною" магією.
_П_редставники "білої" магії часто самі не підоз¬рюють, що опинилися під владою диявола. Вони про¬довжують молитися, радять хворим ходити до церк¬ви і часто приймати Святі Тайни, але починають ви-^£при£ггжувати різні магічні методи (наприклад, зли-^іання воску, знімання вроків за допомогою сірників тощо), пов'язуючи молитву з різними дохристиянсь¬кими (поганськими) звичаями і забобонами.
Дуже часто представник "білої" магії навіює лю¬дям страх, говорячи проте, що їм "пороблено", при-зводячи таким чином до взаємної ворожнечі сусідів та родичів. Чим більше людина вірить у те, що їй "пороблено", тим більше їй дійсно можуть пороби¬ти. Християнин, який живе у Божій благодаті, не повинен мати страху, що йому хтось щось "поро¬бить" чи його "зачарує".
Чим відрізняється "чорна" магія від "•білої"?
Представники "чорної" магії, як я вже сказав, завжди прагнуть нашкодити людині, на відміну від представників "білої" магії, які бажають їй допомог¬ти, але результат їхніх дій також шкідливий. Однак як у "чорній", так і в "білій" магії виконуються різні дії за допомогою злого духа.
"Чорна" магія - це пряме служіння дияволові, яке звичайно навіює страх перед невдачами, нещас¬тями, різноманітними труднощами і негараздами, викликає надто велике зацікавлення майбутнім, по¬роджує бажання знати речі, які Бог приховав задля добра людини, прагнення влади, слави, багатства за будь-яку ціну (навіть ціною життя інших людей).
До представників "чорної" магії належать люди. які займаються ворожбитством, астрологією, хіроман¬тією, спіритизмом, гіпнозом, сатанізмом тощо. Вони намагаються образити чи зневажити Бога,

прича¬щаються Пресвятими Тілом і Кров'ю Ісуса Христа, перебуваючи в гріху, нещиро сповідаються, затаюю¬чи перед священиком у сповіді свої гріхи, а сатаністи навіть ламають хрести, розбивають кивоти і зне¬важають Найсвятіші Тайни.
У с. Солонці, що біля Львова, один православний священик ніби лікує людей, але, як у народі кажуть, він "не лічить, а калічить". Ви, напевно, чули про його дії. Що можете про це сказати?
Лікувальні дії деяких людей, навіть священиків, інколи мають негативні наслідки. Такі люди є немов¬би деревом, що дає погані плоди, а на основі єван¬гельської науки його слід вважати поганим: "Добре дерево родить гарні плоди, а лихе дерево - плоди погані" (пор. Мт 7, 17). Про це обширно написано в часописі "Місіонар" (ч. 2 за 2003р. — прим. ред.).
Люди приходять до мене і розказують, що цей священик навіть дозволяє вірним дивитися у чашу. А навіщо це робити? Знаємо, що чаша - це одяг Ісуса Христа, а ми причащаємося Його Тілом і Кро¬в'ю. Я казав людям, що вони самого Господа нашого Ісуса Христа приймають у Пресвятій Євхаристії і Він уже перебуває у їхньому серці, то для чого їм ще в чашу заглядати?
Мені навіть сказали, наче він усім говорить, що я вже старенький, тому передав йому дар оздоров¬лення. А я його навіть не знаю, та й не можу я ніко¬му нічого передавати, навіть католицькому свяще¬никові . Неправдою є те, що він говорить, а якщо священик мовить неправду, то він же не служить Богові й робить не Божу справу.
Що повинні робити християни, щоб ворожбити не могли їм нашкодити?
Я вже раз згадував, що найкращим захистам для варуючих людей проти слуг диявола є життя у Божій благодаті, тобто виконування Божих заповідей, час¬те приймання Святих Тайн і практика посту та мо¬литви.
Ворожбити нерідко запевнюють людей, що в них виникли якісь біди або горе від того, що їм сусіди чи родичі щось "поробили". Це все вони говорять для того, щоб у людей зродилися ненависть і гнів, а ди¬явол тільки цього й хоче.
Практикуючі християни не повинні боятися того, що їм хтось "поробив", наприклад, закопав якісь кістки під хатою чи підлив під поріг мертву воду. Якщо навіть і знайшли люди щось підозріле, то вони повинні викинути це геть, покропити те місце свя¬ченою водою, а тоді вже ніяке диявольське закли¬нання не має сили. Божа сила всемогутня! Нехай люди нічого не бояться, бо без Божого допусту їм навіть волосок з голови не впаде.
Ісус простив тим, які катували Його, і перед Своїм розп'яттям молився за них словами: "Отче, прости їм, бо не знають, що роблять" (Лк 23, 34). Так само і ми повинні всім прощати, а Бог дасть нам за це нагороду, а тих, які нам хотіли щось "поробити",

буде карати. Бог є справедливий суддя: за добро — нагороджує, а за зло — карає.
Чи Ви дозволяєте виливання воску?
Я ніколи цього не схвалював і ніколи нікому не радив іти до людей, які зливанням воску ніби зніма¬ють вроки, переляк тощо. Як знаємо, на Иордан під
час водосвяття священнослужитель гасить свічки у воді й тоді віск спливає, але на ньому ніхто не воро¬жить і з тих фігур, які там з'являються, не робить ніяких висновків.
Чи секти є витвором диявола?
До якоїсь міри так, адже секти створені людьми під впливом злого духа. Вони не є Божим ділом, бо ділять Церкву, а Ісус виразно сказав, що має бути одне стадо і один пастир (пор. Ів 10. 16). Сама назва "секти" походить від латинського слова яесегє, що у перекладі означає 'розрізати на куски одне ціле ". Так і кожна секта відриває від Хри¬стової Церкви якусь частину вірних, проголошуючи себе єдино правильною церквою, та ще й стверджує, що тільки її члени осягнуть спасіння. Сектанти ввa¬лять людей в оману своїми Фальшивими навчання¬ми, заперечуючи правдиву науку Церкви про Святі Тайни, Пресвяту Богородицю, почитания ікон, не визнають Священного передання, найвищої духов¬ної влади Папи Римського тощо.
Християнин, який вступив до секти, шукає спа¬сіння поза Спасителем, а істину поза єдиним Учите¬лем, як каже відомий екзорцист о. Габріель Аморт. Диявол хоче панувати над всіма людьми, тому зас¬тосовує хитру тактику: "Розділяй і володарюй". Від самих початків Церкви він намагається розділити її на різні маленькі угруповання, створюючи протис¬тояння і ворожнечу з метою знищити Христову Церк¬ву, яка є ділом Божим. Але Христос, коли заснував Церкву, запевнив, що і "ворота пекельні її не подо¬лають" (пор. Мт 16, 18).
Багато людей відійшли від Христової Церкви і пішли у різні секти, бо там можуть отримати без¬коштовну літературу, гроші на різні потреби тощо. Такими своїми діями вони зраджують Ісуса Христа і Його правдиву віру й науку, подібно як Юда, який зрадив Його, бо злакомився на гроші. Але зрадник Христовий тими грошима не скористався, а в роз¬пуці кинув їх у храмі перед єврейськими первосвя¬щениками і згодом повісився. Юда не мав відваги піти до Ісуса під хрест і попросити у Нього прощен¬ня. А я впевнений, що якби він це зробив, то Хрис¬тос йому все би простив. Тоді Юда став би ревним апостолом і напоумляв би людей не бути такими користолюбними і захланними, як він.
Секти заснували горді люди, неслухняні учитель¬ству Церкви. Такими були, наприклад, Арій, Македоній, Аполінарій, а в пізньому середньовіччі - Мар¬тин Лютер і його послідовники.
У новітні часи з'явилися в Україні численні пропо¬відники

крішнаїзму, буддизму та інших східних.релігій, а також значно почав поширюватися іслам. Послідов¬ники Магомета на нашій землі скоїли чимало лиха, зокрема під час татаро-монгольських навал, коли вони ширили свою віру вогнем і мечем, поступаючи згідно зі засадою священної війни, т. зв. джіхаду: чим біль¬ше вб'єш немусульман, тим скоріше дістанешся до неба. Але ж то не до неба, а до пекла!

Я закликаю усіх людей, які пішли в секти, до покаяння та навернення, нагадуючи їм Христові слова: "Покайтеся і вірте в Євангеліє" (Мк Коли люди перепросять Бога і ревно дотримуватимуться учення св. Церкви, то будуть спасенні, а після смерті на них чекає велика нагорода в небі.

Чи траплялися випадки, коли завдяки Вашим молитвам люди, яких заманили до себе сектанти чи проповідники нехристиянських релігій, навернулися до правдивої Христової віри?

Так, я навіть знаю одного хлопця, який пішов у секту крішнаїтів і невдовзі після того його помістили в психлікарню. Батьки покликали мене рятувати сина. У розмові з ним я сказав йому: "Дитино, та то ж диявольська віра, поганська, як ти міг піти до тої секти?". Після довгої щирої розмови він розкаявся і навернувся до Католицької Церкви, посповідався і прийняв св. Причастя. Після того я прочитав над ним молитви на оздоровлення і на другий чи третій день його, цілком здорового, виписали з лікарні. Чи рок-музика пов'язана з диявольською силою? Я вважаю, що рок-музика є сатанинською. У цій музиці відчувається відлуння сатанинських оргій і дуже часто вона втягає своїх фанатів у алкогольне та наркотичне узалежнення.

Рок-музика призводить до розладів нервової си¬стеми людини. Мені молоді люди кажуть, що йдуть на дискотеку, щоб там розслабитися. А я раджу їм іти до церкви заспокоювати свої нерви. Нехай там співають разом з іншими вірними, беруть участь у богослужениях, сповідаються і приймають до своїх сердець Євхаристійного Ісуса. І так до них помалу повернеться внутрішній спокій і мир.

Навіть якщо в людей виникає розсіяння під час молитви, то нехай просять в Ісуса Христа словами Петра, який почав потопати: "Господи, рятуй мене!". Господь не забариться і подасть їм руку помочі, як допоміг Петрові, врятувавши його з бурхливих морсь¬ких хвиль.

.Люди ніколи не повинні надмірно надіятися на себе. Петро запевняв Христа, що готовий за Нього піти на муки, навіть на смерть. А що сталося? Петро тричі відрікся від Ісуса, а коли попросив би Його, щоб того не сталося, то, може, цього б і не трапило¬ся, а так він самовпевнено надіявся тільки на себе.

Я часто говорю, щоб люди не уповали на власні сили, бо своїми

силами можуть тільки гріх зробити.
Слід постійно просити в Господа Бога допомоги. Люди різних аморальних фільмів, бой¬овиків і фільмів жахів, начитаються злих книжок, а потім, коли прийдуть до церкви, то не можуть уже як слід молитися, бо диявол підсунув їм якусь грішну думку. Часто люди самі винні в тому, що мають роз¬сіяння на Службі Божій. Одна з церковних запові¬дей забороняє читати злі книжки. До цього ще слід додати, що не можна дивитися злих фільмів і пога¬них телепередач.
У багатьох телепередачах і кінофільмах хитро-мудро додано кадр, який може сприйняти тільки підсвідомість людини. Це є диявольським засобом для зведення людей на фальшиву дорогу, тобто скоє¬ння ними гріха і віддалення їх від Бога. Навіть під час молитви людям приходить на думку той 25 кадр у вигляді спокуси. Дуже гарно про шкідливість теле¬візора я читав у статті архимандрита Рафаїла, яка була надрукована в часописі "Місіонар" (ч. Юза 2002 р. — прим. ред.).
Часто люди запитують, чи можна в ясновидців і ворожбитів довідуватися про своє майбутнє? Що Ви думаєте про це?
Люди завжди хочуть знати своє майбутнє і тому звертаються за допомогою до ворожбитів, які є слу¬гами диявола. Про те, що їх цікавить, вони довіду¬ються не від Бога, Якому одному відоме правдиве майбуття людей, а від злого духа, який дещо знає з їхнього минулого і майбутнього.
З Божої волі людина повинна мати гарне і щасли¬ве майбутнє, але Господь закрив перед кожним з нас, яким буде наш шлях до шастя. Чимало людей хотіли б обминути страждання і недуги, і задля цього звер¬таються до ворожбитів та ясновидців, щоб вони до¬помогли їм у цьому. Але такими своїми діями вони роблять свій шлях не легшим, а важчим, бо ступають на стежку, яка веде не до щастя, а до загибелі.
Ніхто не повинен довідуватися про свою долю ні на картах, ні у скляних кулях, ні на долонях тощо. Людям слід вкласти свою теперішню долю у Божі руки і повністю довірити своє майбутнє Божому Про¬видінню, сповняючи Його волю. Таким чином вони будуть впевненими, що йдуть правильною дорогою.
Ходити до різних ворожок і довідуватися про май¬бутнє — це гріх. Св. Церква забороняє будь-яке воро¬жіння, зокрема на картах, з якого людина нічого не довідається, адже це диявол так хитрує, щоб відда¬лити її від Бога. У сповіді я кажу людині, яка воро¬жить на картах, спершу їх спалити, а тоді прийти до мене сповідатися. Довіряти слід Богові, а не дияволові. Якщо люди¬на має якесь горе, то нехай уповає на Бога і просить в Нього благословення. У св. Євангелії сказано: "Жод¬ний слуга не може двом панам служити, бо одного зненавидить, а другого полюбить" (пор. Лк 16, 13).

Астрологи запевнюють, що доля людини залежить від руху планет, розташування зірок тощо. Вони ка¬жуть, що у гороскопах передбачається майбутнє лю¬дини на наступний день, тиждень чи рік. Але усі ми знаємо, що людину створив Бог, дав їй розум і свободу волю, тому вона сама творить свою долю і ніякі природні явища не здатні вплинути на її майбутнє.

Однак люди стверджують, що передбачення різних віщунів у більшості випадків збуваються. Чи це правда?

Так, і це можна пояснити тим, що диявол не пе¬рестав бути духом, який все ж таки знає більше, ніж людина. Він хитро використовує ці знання, щоб об¬манути людину і разом з якоюсь частиною правди підсунути їй брехню. А це він робить через своїх слуг — ворожбитів, чаклунів та ін.

У Діяннях апостолів йдеться про ворожбита Си¬мона, який "займався чаклунством і дивував люд самарійський та видавав себе за щось велике", про служницю, яка "мала духа віщуна, і віщуванням справляла панам своїм великий заробіток". Але все це вони чинили з допомогою диявольської сили, бо після того, як з них вигнали біса, вони вже не мали цих дарів.

Що Ви думаєте про гіпноз?

Деякі люди, які мають сильну енергію, можуть впливати на інших, тобто їх гіпнотизувати. Однак ніхто не має права втручатись у чиюсь підсвідомість, тобто когось гіпнотизувати, як також нікому не мож¬на свідомо піддаватися гіпнозу.

У стані гіпнозу людина підвладна тому, хто її за¬гіпнотизував, і тоді легко можна керувати її розумом і волею. Св. Церква рішуче засуджує гіпноз і вважає його гріхом. Існують різні кодування людини з до¬помогою злих духів. І тільки екзорцисти можуть про¬вести розкодування загіпнотизованої людини з до¬помогою Божої сили.

Чому не можна займатися спіритизмом?

Спіритизм полягає у викликанні злих духів і душ померлих грішників, засуджених на вічну кару, які вже перебувають під владою диявола. Спіритизмом звичайно займаються люди, що внаслідок своєї нездорової цікавості бажають почути відповідь на питання щодо їхнього майбутнього.

Це викликання духів подібне, але все ж таки протилежне християнській практиці спілкування з потойбіччям шляхом молитви, завдяки якій людина спілкується з Богом, а також зі святими людьми чи душами, які терплять у чистилищі. Про таке спілкування з потойбічним світом згадує Ісус Христос у притчі про багача і Лазаря (пор. Лк 16, 19-31).

Під час спіритичних сеансів можна чути різні вистукування і бачити, як рухаються предмети. Часто спіритисти, викликавши душу з пекла або злого духа, не можуть потім їх позбутися. Тоді у таких людей виникають безсоння і страх, інколи навіть з'являються

прояви божевілля тощо. Нерідко участь у цих сеансах підриває здоров'я душі й тіла людини, бо вона підпадає під диявольський вплив.
Св. Церква забороняє вірним займатися спіритизмом, вважаючи його важким гріхом проти першої Божої заповіді. Це явище, зрештою, було заборонене ще в Старому Завіті, коли Господь звертався до вибраного народу через Свого пророка такими словами: "Щоб не було в тебе нікого, хто викликає духів... або розпитує мерців. Бо огидний для Господа кожен, хто це робить" (Втор 18, 11-12).
Людей, які займаються спіритизмом, обманює злий дух тим, що деколи і він говорить правду. Доказом цього може бути уривок із Євангелія від св. Марка (пор. 3, 11-12), де демони виявили таємницю, що Ісус Христос є Сином Божим. Ісус цього не заперечив, але заборонив їм про це говорити. Все ж таки диявол у більшості випадків є неправдомовцем, "батьком брехні", а прихильники спіритизму все, шо довідаються від нього, сприймають за чисту правду.
Християни не повинні звертатися за послугами до спіритистів, бо тим самим вони послаблюють свою віру в єдиного Бога і стають жертвами диявола. Про те, щоб ми не жартували з дияволом та його лукавими прибічниками й не наражали себе на небезпеку, нас попереджує і наш Божественний Спаситель: "Не бійтеся тих, що вбивають тіло, душі ж убити не можуть; а бійтесь радше того, хто може погубити душу і тіло в пеклі" (Мт 10, 28).

Вибрані розділи з книги "Не бійся, тільки вір", наданої о. Лозовим

Ієромонах Студійського уставу отець Володимир Василь Вороновський назавжди залишився в пам’яті земляків як людина надзвичайної сили волі і духу, наділена Господньою харизмою для порятунку немічних та зневірених душевно хворих. Він був подібно до святого апостола Павла тим вибраним знаряддям, якому Бог доручив свідчити Його перед безбожниками і чимало витерпіти за його ім’я.

МОЛИТВА ЗА УПОКІЙ

Упокой, Спасе наш, із праведними раба

Твого Єромонаха ВАСИЛІЯ і осели його

у дворах Твоїх, як написано.

Не зважай, як благий, на прогрішення його, вольні і невольні,

і всі свідомі і несвідомі, Чоловіколюбче!

Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові, і нині, і повсякчас, і на віки віків.

Амінь.

Від Діви засяяв Ти світові,

Христе Боже, і синів світла нею показав, помилуй нас!

«Живім так, щоб колись по смерті змогли оглядати Бога в небі. Амінь»

Василь Вороновський народився 6 травня 1929 року в с.Гумниська Буського району. Коли йому було 9 років, отці-редемптористи голосили місії у його селі. Хлопець з радістю ходив на науки і вже тоді вирішив стати священником і місіонером.

У 1942 році вступив до Малої духовної семінарії у Львові. Але її закрила совітська влада. У 1947 році почав навчання на німецькому відділі Львівського університету. Закінчивши вищі студії, 17 років працює учителем. Але його не покидала думка бути священником, тому таємно навчається у підпільній духовній семінарії, здобуваючи знання з богослов'я у підпільних греко-католицьких єпископів Миколая Чарнецького та Никанора Дейнеги і священика Богдана Ковальського та ієромонаха-студита Януарія Вороновського, свого стрийка.

14 серпня 1959 року владика Іван Слезюк висвятив Василя Вороновського на диякона, а наступного дня, у неділю, рукоположив його на священика.

Першу Службу Божу новоієрей Василь відправив у закритому совітами храмі села Куличкова, неподалік Белза. Впродовж подальших 11 років о.Василь у робочі дні вчителює, а по суботах і неділях їздить по селах області і підпільно відправляє Служби Божі.

Працівники міліції та органи КДБ дізналися про душпастирство о.Василя і стали за ним стежити та організовувати

потайні засідки. Бог довго охороняв свого вірного слугу від безбожних ворогів, і все ж таки їм вдалося підстерегти о. Василя під час сповіді двох людей в селі Фійна Жовківського району. Його заарештували і помістили у Жовківську тюрму. Було це о 19.00 год. 2 лютого 1970 року.

Після цього вигнали з середньої школи №78 м.Львів, де він учителював. Понад півроку отець шукав роботу. З допомогою о.Ярослава Тихого влаштувався на посаду дезінспектора в обласну санепідемстанцію. Поробив там 19 років, аж до виходу на пенсію, і далі виконував своє душпастирське служіння в різних селах області.

Удруге о.Василь був заарештований рівно через 15 років. Це було у Львові. На цей раз протримали в тюрмі менше і наклали штраф.

Але й після цього він далі відважно роз'їжджав по галицьких селах і ніс слово Боже до людей. При цьому завжди згадував слова псалмопівця: **«Господь – моє світло й моє спасіння: кого маю боятись? Господь – мого життя твердиня і Його маю страхатись** Пс. 27.1, «Місіонер» 2003 р.).

І знову засідка на третій арешт. Було це в селі Хлопчиці Самбірського району, куди його запросили охрестити дитину. Під час урочистостей цілий автобус міліціонерів приїхав під хату. Отець Василь встиг сховати фелон і чашу під трюмо. Один з міліціонерів знайшов ці реквізити, але не подав виду, і це значно допомогло. Отця Василя завезли до Самбірського КДБ, протримали ніч і оштрафували на 50 карбованців.

У 1989 році настав погідний час для легальної діяльності багатостраждальної греко-католицької церкви. Протягом наступних шести років о.Василь жертвенно служить у львівських храмах Преображення Господнього і Св.архістратига Михаїла на вул.Зеленій.

Після того, як монахам-студитам дали будинок під монастир, настоятель ігумен наказав о.Василю правити в монашій обителі. Потім його визначили на душпастирське служіння у великій парафії, що складалася із трьох сіл: Унів Перемишлянського району і Словіта та Якторів Золочівського району.

Важка праця у підпіллі та часті нервові стреси від міліцейсько-кадебістських засідок і арештів далися взнаки. Іноді під час Богослужінь о.Василю ставало так погано, що люди

виводили, а то й виносили його з церкви. Довелося подумати про лікування.

Але й в лікарні отець жив думкою про церкву і Божу відправу. Саме звідси поїхав він якось у село Сивороги Перемишлянського району. Під час святої літургії його підтримували монахи, щоб він не впав від головокружіння. Але після того, як отець прийняв Найсвятіші Тайни, хвороба відступила назовсім. І тепер о.Василь стверджує, що саме у церкві Покрови Пресвятої Богородиці в Сиворогах він оздоровився Божим повелінням і ласкою.

Привселюдно отець Василь відмовив екзорцизм від впливу сатанинських сил на людей.

Про силу лікувальної молитви над хворими та проведення екзорцизму о.Василь згадує завжди з любов'ю та надією на силу Божу.

Якось в ув'язненні я відвіз хворого на «чорну хворобу» сина кадебіста до ієромонаха Студійського уставу о.Мирона в с.Деру біля Яремча. Це дуже допомогло. Після смерті о.Мирона мені доручили продовжити його цілительську місію, яку я практикував з 1961 року, але неофіційно. Дозвіл отця-ігумена Никанора Дейнеги згодом підтвердили єпископ Василь Величковський і митрополит Володимир Стернюк, а згодом і Мирослав Іван кардинал Любачівський. А на відмову екзорцизму отримав дозвіл від єпископа у 1972 році.

Понад 40 років отець Василь Вороновський оздоровлював молитвою людей та захищав хворих від підступу злих сил. Саме його Господь Бог вибрав для цієї великої місії, врахувавши високу побожність цього священика і його безмірну вірність рідній церкві.

Отця Вороновського знали і шанували у всій Україні. Він був бажаним і для дорослих, і для малих. Невеличкий на зріст, добродушний, завжди усміхнений і щиро відкритий серцем та душею. І дивувалися люди, де брав він таку силу, щоб долати зло і біль людську. На це о.Василь відповідав: «Від Бога, від молитви святої».

Теодор ЯКІВЧУК

Воля народу , 8 травня 2014 року №19(2200) с.4.

Обновлен *02 мая 2015*.
Создан *04 июн 2009*